

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 22 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Protesto procedūra – Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo „chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH“ paraiška – Ankstesnis žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas CHIC BARCELONA – Santykinis atsisakymo registruoti pagrindas – Suklaidinimo galimybės nebuvimas – Reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas“

Byloje T-195/20

Sociedade da Água de Monchique, SA, įsteigta Caldas de Monchique (Portugalija), atstovaujama advokato M. Osório de Castro,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral, I. Ribeiro da Cunha ir J. Crespo Carrillo,

atsakovę,

kitą procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalį

Pere Ventura Vendrell, gyvenantį Sant Sadurni d'Anoia (Ispanija),

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2020 m. sausio 20 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2524/2018-4), susijusio su protesto procedūra tarp P. Ventura Vendrell ir *Sociedade da Água de Monchique*,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė V. Tomljenović (pranešėja), teisėjai F. Schalin ir P. Škvařilová-Pelzl,

posėdžio sekretorė A. Juhász-Tóth, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2020 m. balandžio 6 d.,

susipažinęs su atsiliepimu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2020 m. rugsėjo 25 d.,

įvykus 2021 m. kovo 15 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: portugalių.

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2017 m. liepos 25 d. ieškovė *Sociedade Água de Monchique, SA*, remdamasi iš dalies pakeistu 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) (pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1)), pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklo registravimui 32 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Nealkoholiniai gėrimai; vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“.

4 Prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2017 m. spalio 19 d. *Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 2017/199.

5 2018 m. sausio 17 d. Pere Ventura Vendrell, remdamasis Reglamento Nr. 2017/1001 46 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms.

6 Protestas buvo grindžiamas ankstesniu žodiniu Europos Sąjungos prekių ženklu CHIC BARCELONA, 2017 m. lapkričio 1 d. įregistruotu numeriu 16980195 33 klasės prekėms, atitinkančioms šį aprašymą: „Alkoholiniai gėrimai, išskyrus alų; vynai; putojantys vynai; likeriai; spiritiniai gėrimai; spiritai“.

7 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar – Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas) nurodytu pagrindu.

8 2018 m. spalio 29 d. sprendimu Protestų skyrius patenkino protestą tiek, kiek jis pateiktas dėl prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prie 32 klasės priskirtų „nealkoholinių gėrimų“. Šiuo klausimu jis, be kita ko, pažymėjo, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimi prie 32 klasės priskirti „nealkoholiniai gėrimai“ yra šiek tiek panašūs į ankstesniu prekių ženklu žymimus prie 33 klasės priskirtus „alkoholinius gėrimus, išskyrus alų“. Taigi egzistuoja galimybė supainioti šias prekes.

9 Vis dėlto Protestų skyrius atmetė protestą dėl to, kad nėra galimybės supainioti, nes protestas buvo pateiktas dėl prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prie 32 klasės priskirtų prekių „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“.

Šiuo klausimu Protestų skyrius iš esmės nusprendė, kad šios prekės skiriasi nuo ankstesniu prekių ženklų žymimų prie 33 klasės priskirtų prekių. Tai yra skirtingo pobūdžio, paskirties ir naudojimo prekės. Be to, šios prekės naudojamos skirtingomis progomis, jos atitinka skirtingus kainų segmentus ir nėra tos pačios komercinės kilmės.

- 10 2018 m. gruodžio 19 d. P. Ventura Vendrell, remdamasis Reglamento Nr. 2017/1001 66–71 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo, prašydamas panaikinti sprendimą tiek, kiek buvo atmetas jo protestas. Grįsdamas savo apeliaciją P. Ventura Vendrell, be kita ko, nurodė, kad prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimos prie 32 klasės priskirtos prekės „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“ yra panašios į ankstesniu prekių ženklų žymimas prie 33 klasės priskirtas prekes. Jo nuomone, taip pat reikėtų daryti išvadą, kad egzistuoja galimybė supainioti prekes, dėl kurių Protestų skyrius atmetė protestą.
- 11 2020 m. sausio 20 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) ketvirtoji EUIPO apeliacinė taryba atmetė visą apeliaciją. Iš esmės, pirma, ji nusprendė, kad egzistuoja mažas panašumo laipsnis tarp prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimų prie 32 klasės priskirtų prekių „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“ ir ankstesniu prekių ženklų žymimų prie 33 klasės priskirtų prekių. Antra, Apeliacinė taryba nusprendė, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra labai panašūs vizualiai, fonetiškai ir konceptualiai. Remdamasi šiomis dviem išvadomis Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad egzistuoja suklaidinimo galimybė, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalį, kuri, jos nuomone, taikytina nagrinėjamu atveju.

Šalių reikalavimai

- 12 Per teismo posėdį atsiėmusi dalį reikalavimų, ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.
- 13 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:
 - pripažinti ieškinį pagrįstu,
 - priteisti iš šalių bylinėjimosi išlaidas proporcingai jų turimoms dalims.

Dėl teisės

Dėl EUIPO pirmojo reikalavimo

- 14 Dėl EUIPO pirmojo reikalavimo („pripažinti ieškinį pagrįstu“) reikia pateikti šias pastabas.
- 15 Pagal suformuotą jurisprudenciją EUIPO neturi nuolat ginti bet kurio Apeliacinės tarybos priimto ginčijamo sprendimo arba būtinai reikalauti atmesti bet kurio dėl tokio sprendimo pareikšto ieškinio (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 7 d. Sprendimo *mobile.de / EUIPO (Automobilio atvaizdavimas patartyje)*, T-629/18, EU:T:2019:292, 18 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Be to, pagal suformuotą jurisprudenciją EUIPO niekas netrukdo palaikyti ieškovo reikalavimų arba net nuspręsti pasikliauti Bendrojo Teismo nuomone, pateikiant visus, jos manymu, tinkamus argumentus, skirtus paaiškinti savo pozicijai Bendrajam Teismui. Vis dėlto negalima prašyti panaikinti arba pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimo tais klausimais, kurie nėra išdėstyti ieškinyje, arba pateikti pagrindus, kurių nėra ieškinyje (žr. 2020 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Lidl Stiftung / EUIPO – Plásticos Hidrosolubles (green cycles)*, T-78/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:166, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 16 Šiuo atveju EUIPO pirmasis reikalavimas priimtinas tiek, kiek jis ir jį pagrindžiantys argumentai neviršija ieškovės pateiktų reikalavimų ir ieškinio pagrindų.
- 17 Be to, tiesa, kad, kaip matyti iš kartu skaitomų ieškovės ieškinyje pateiktų argumentų ir EUIPO atsakymų šiuo klausimu, šalys sutaria dėl tam tikrų su bylos esme susijusių klausimų (žr. 37 ir 38 punktus). Be to, dėl minėtų bendrų šalių pozicijų ginčijamas sprendimas gali būti panaikintas (žr. 79 punktą). Nepaisant šių aplinkybių, ieškinyje neperarado savo dalyko. Iš tiesų, atsižvelgiant į bylos medžiagą, Apeliacinė taryba nepakeitė ir neatšaukė ginčijamo sprendimo. EUIPO neturi įgaliojimų taip elgtis ir duoti atitinkamų nurodymų apeliacinėms taryboms, kurių nepriklausomumas yra įtvirtintas Reglamento 2017/1001 166 straipsnio 7 dalyje. Taigi Bendrasis Teismas neatleistas nuo pareigos patikrinti ginčijamo sprendimo teisėtumo atsižvelgiant į ieškinyje suformuluotus pagrindus ir vis dar turi priimti sprendimą dėl esmės.

Dėl esmės

- 18 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į šioje byloje nagrinėjamos registracijos paraiškos pateikimo datą, t. y. 2017 m. liepos 25 d., kuri turi lemiamą reikšmę nustatant taikytiną materialinę teisę, šiai bylai taikytinos pirminės redakcijos Reglamento Nr. 207/2009 materialinės nuostatos (šiuo klausimu žr. 2014 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Bimbo / VRDT*, C-591/12 P, EU:C:2014:305, 12 punktą ir 2020 m. birželio 18 d. Sprendimo *Primart / EUIPO*, C-702/18 P, EU:C:2020:489, 2 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 19 Kadangi šiuo atveju taikytinos materialinės nuostatos yra identiškos atitinkamai Reglamento Nr. 207/2009 ir Reglamento 2017/1001 redakcijos nuostatoms, tai, kad šalys rėmėsi pastarojo reglamento nuostatomis, neturi reikšmės šioje byloje ir jų argumentus reikia aiškinti kaip grindžiamus atitinkamomis Reglamento Nr. 207/2009 nuostatomis (2020 m. spalio 5 d. Sprendimo *nanoPET Pharma / EUIPO –Miltenyi Biotec (viscover)*, T-264/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:470, 23 punktas).
- 20 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo vienintelį pagrindą – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą.
- 21 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas. Suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.
- 22 Pagal suformuotą jurisprudenciją galimybę suklaidinti sudaro tikimybė, kad visuomenė gali manyti, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos yra pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba ekonomiškai susijusių įmonių. Iš tos pačios jurisprudencijos taip pat matyti, jog galimybė

suklaidinti turi būti visapusiškai vertinama, atsižvelgiant į tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia nagrinėjamus žymenis ir prekes ar paslaugas, ir į visus konkrečiu atveju svarbius veiksnius, įskaitant žymenų panašumo ir jais žymimų prekių ar paslaugų panašumo tarpusavio priklausomybę (žr. 2003 m. liepos 9 d. Sprendimo *Laboratorios RTB / VRDT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink., EU:T:2003:199, 30–33 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).

- 23 Kai ankstesnio prekių ženklo apsauga apima visą Europos Sąjungą, reikia atsižvelgti į tai, kaip prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, suvokia nagrinėjamų prekių ar paslaugų vartotojas šioje teritorijoje. Vis dėlto reikia priminti, jog tam, kad Europos Sąjungos prekių ženklas nebūtų registruojamas, pakanka, kad santykinis atmetimo pagrindas pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą egzistuotų tam tikroje Sąjungos dalyje (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Mast-Jägermeister / VRDT – Licorera Zacapaneca (VENADO su rému ir kt.)*, T-81/03, T-82/03 ir T-103/03, EU:T:2006:397, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 24 Taikant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą galimybė suklaidinti reiškia, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs arba panašūs ir kad jais žymimos prekės ar paslaugos yra tapačios arba panašios. Šios sąlygos yra kumuliacinės (žr. 2009 m. sausio 22 d. Sprendimo *Commercy / VRDT – easyGroup IP Licensing (easyHotel)*, T-316/07, EU:T:2009:14, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Dėl prekių, dėl kurių pateiktas ieškinys

- 25 Pirma, reikia pabrėžti, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimi prie 32 klasės priskirti „nealkoholiniai gėrimai“ (žr. 3 punktą) nėra ieškinio dalykas. Šios prekės taip pat nebuvo apeliacijos dalykas Apeliacinėje taryboje vykusiame procedūroje. Taip yra, nes, pirma, dėl šių prekių Protestų skyrius patenkino Pere Ventura Vendrell protestą, todėl pagal Reglamento 2017/1001 67 straipsnį, taikytiną jo apeliacijos pateikimo Apeliacinei tarybai dieną, t. y. 2018 m. gruodžio 19 d. (žr. 10 punktą), ši apeliacija nebuvo susijusi su šiomis prekėmis. Pagal Reglamento 2017/1001 67 straipsnį Apeliacinei tarybai iš esmės galima skųsti žemesnės instancijos priimtą sprendimą tik tiek, kiek tuo sprendimu buvo atmestas reikalavimas arba prašymas. Antra, ieškovė nepateikė Apeliacinei tarybai pagrindinio ar priešpriešinio apeliacinio skundo, kuriuo būtų galima išplėsti apeliacijos apimtį visoms prekėms, dėl kurių jau buvo pradėta procedūra Apeliacinėje taryboje pagal P. Ventura Vendrell pateiktą apeliaciją. Be to, reikia konstatuoti, kad Protestų skyriaus sprendimas tapo galutinis tiek, kiek jis susijęs su prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimais prie 32 klasės priskirtais „nealkoholiniais gėrimais“ (žr. 3 punktą).
- 26 Antra, manytina, kad, kai Apeliacinė taryba rėmėsi 33 klasės prekėmis, kurios turėjo būti palygintos su 32 klasės prekėmis, ji nurodė visus šio sprendimo 6 punkte minėtus gėrimus, o ne tik „alkoholinius gėrimus, išskyrus alų“.
- 27 Iš tiesų, kaip matyti iš 2018 m. gruodžio 19 d. EUIPO apeliacinės tarybos bylos medžiagos, kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis ne tik nurodė „alkoholinius gėrimus, išskyrus alų“, bet ir pabrėžė, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimas prekės reikia palyginti, be kita ko, su vynais. Šią aplinkybę Apeliacinė taryba nurodė ginčijamo sprendimo 7 punkte. Be to, ginčijamo sprendimo 23 punkte Apeliacinė taryba tvirtino mananti, kad, „atsižvelgiant į žodžių junginį „alkoholiniai gėrimai, išskyrus alų“, ankstesnis prekių ženklas apsaugo ne tik didelės alkoholio

koncentracijos prekes, bet ir mažos alkoholio koncentracijos prekes, pavyzdžiui, sangriją, sidrą arba tokius alkoholinių ir nealkoholinių gėrimų mišinius ir kokteilius, kaip vermutas su soda, viskis ir kola arba pastis su vandeniu“.

- 28 Ankstesniame ženkle nurodytos prekės, vadinamos „spiritiniai gėrimai; spiritaί“, yra didelės alkoholio koncentracijos prekės, o prekės, vadinamos „vynai; putojantys vynai; likeriai“, yra mažos alkoholio koncentracijos prekės. Taigi ginčijamame sprendime buvo nuspręsta, kad „alkoholiniai gėrimai, išskyrus alų“, priklauso platesnei prekių kategorijai, prie kurios taip pat neišvengiamai turi būti priskiriamos prekės, vadinamos „vynai; putojantys vynai; likeriai; spiritiniai gėrimai; brendžiai“.
- 29 Be to, kaip matyti iš ieškinio 23 ir 25 punktų, tai supranta ir ieškovė.
- 30 Taip pat reikia pridurti, kad buvo nuspręsta, jog iš aiškaus ir nedviprasmiško 33 klasės teksto matyti, kad prie šios klasės priskirti visi alkoholiniai gėrimai, išskyrus alų (2008 m. birželio 18 d. Sprendimo *Coca-Cola / VRDT – San Polo (MEZZOPANE)*, T-175/06, EU:T:2008:212, 74 punktas).
- 31 Taigi siekiant aiškumo reikia pripažinti, kad prekės, dėl kurių pareikštas ieškinys šioje byloje yra, pirma, prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prie 32 klasės priskirtos prekės – gėrimai „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“, ir, antra, visos ankstesniu prekių ženklu žymimos prie 33 klasės priskirtos prekės, nurodytos šio sprendimo 6 punkte (toliau kartu – nagrinėjamos prekės).

Dėl atitinkamos visuomenės ir jos pastabumo lygio

- 32 Pagal jurisprudenciją visapusiškai vertinant galimybę suklaidinti reikia atsižvelgti į atitinkamos prekių kategorijos vidutinį vartotoją, kuris yra pakankamai informuotas, protingai pastabus ir nuovokus. Taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad paprasto vartotojo pastabumas gali kisti atsižvelgiant į nagrinėjamų prekių ar paslaugų kategorijas (žr. 2007 m. vasario 13 d. Sprendimą *Mundipharma / VRDT – Altana Pharma (RESPICUR)*, T-256/04, EU:T:2007:46, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 33 Ginčijamo sprendimo 17 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad ankstesniu prekių ženklu žymimos prie 33 klasės priskirtos prekės yra skirtos plačiajai visuomenei. Ši visuomenė yra pakankamai informuota, protingai pastabi ir nuovoki. Iš ginčijamo sprendimo 18 punkto matyti, kad, Apeliacinės tarybos nuomone, prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prie 32 klasės priskirtos prekės taip pat skirtos plačiajai visuomenei. Kalbant apie šias prekes, pažymėtina, kad plačiosios visuomenės pastabumo lygis vartojant ir perkant šias prekes yra ne didesnis kaip vidutinis ir paprastai žemas. Galiausiai iš ginčijamo sprendimo 31 ir 43 punktų netiesiogiai matyti, kad atitinkama visuomenė yra ispaniškai kalbanti visuomenė, o atitinkama teritorija yra Sąjungos teritorija.
- 34 Reikia pritarti šiems Apeliacinės tarybos vertinimams, kurių ieškovė neginčijo.

Dėl prekių palyginimo

- 35 Ginčijamo sprendimo 29 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad „ginčijamos prekės, kurios [buvo] apeliacijos dalykas“, t. y. prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prie 32 klasės priskirtos prekės „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“, buvo mažai panašios į ankstesniu prekių ženklu žymimus prie 33 klasės priskirtus „alkoholinius gėrimus, išskyrus alų“, primindama, kad ši prekių kategorija apima, be kita ko, tuo pačiu prekių ženklu žymimas prekes, vadinamas „vynai; putojantys vynai; likeriai; spiritiniai gėrimai; brendžiai“ (žr. 26–31 punktus).
- 36 Kad padarytų ginčijamo sprendimo 29 punkte išdėstytą išvadą, Apeliacinė taryba visų pirma teigė, kad gėrimai, vadinami „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“ ir tam tikros prekės, kuriomis grindžiamas protestas, t. y. „alkoholiniai gėrimai, išskyrus alų“, buvo žmonėms vartoti skirti skysčiai. Todėl jie visi buvo to paties pobūdžio (žr. ginčijamo sprendimo 22 punktą). Be to, Apeliacinės tarybos nuomone, kai kurios žodžių junginiu „alkoholiniai gėrimai, išskyrus alų“ žymimos prekės iš dalies yra prekės, kurios skirtos, be kita ko, troškuliui numalšinti, taigi jos tam tikra prasme konkuruoja tarpusavyje (žr. ginčijamo sprendimo 23 punktą). Taip pat Apeliacinė taryba mano, jog aplinkybė, kad nagrinėjamos prekės turi alkoholio ar yra nealkoholinės, nors ir svarbi, negali būti laikoma lemiamą nustatant, ar atitinkamos visuomenės sąmonėje nagrinėjamos prekės gali būti tos pačios ar susijusios komercinės kilmės (žr. ginčijamo sprendimo 25 punktą). Žinoma, ankstesniu prekių ženklu žymimi alkoholiniai gėrimai paprastai vartojami specialiais atvejais ir socialinių ar šeimos susitikimų metu, o mineralinis ir į butelius išpilstytas vanduo daugeliui asmenų yra kasdienio vartojimo prekė. Vis dėlto ši aplinkybė nereiškia, kad tarp nagrinėjamų prekių nėra jokio „panašumo“ (žr. ginčijamo sprendimo 26 punktą). Galiausiai, Apeliacinės tarybos nuomone, net jei vidutiniam vartotojui yra svarbus vandens ir alkoholinių gėrimų (įskaitant gėrimus, kurių alkoholio koncentracija maža) atskyrimas, Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad šių skirtumų nepakanka, kad būtų paneigtas mažas alkoholinių gėrimų bei mineralinio ir į butelius išpilstyto vandens panašumo laipsnis. Šiuo klausimu Apeliacinė taryba nurodė 2005 m. kovo 9 d. Sprendimo *Osotspa / VRDT – Distribution & Marketing (Hai)* (T-33/03, EU:T:2005:89) 46 punktą ir 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *Cooperativa Vitivinícola Arousana / VRDT – Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)* (T-421/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:565) 31 ir 32 punktus (žr. ginčijamo sprendimo 27 punktą).
- 37 Ieškovė mano, kad šie Apeliacinės tarybos vertinimai yra klaidingi. Ji pažymi, kad, pirma, prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prekių ir, antra, ankstesniu prekių ženklu žymimų alkoholinių gėrimų pobūdis skiriasi alkoholio jų sudėtyje buvimu ar nebuvimu, taip pat pagrindinėmis sudedamosiomis dalimis, gamybos būdu, spalva, kvapu ir skoniu. Priešingai Apeliacinės tarybos pozicijai, šie klausimai, ieškovės nuomone, atitinkamam vartotojui yra svarbesni už galimą bendro naudojimo paskirtį ir būdą. Kiek tai susiję su vandens ir nealkoholinių gėrimų paskirtimi ir naudojimu, pažymėtina, kad, ieškovės teigimu, alkoholinių gėrimų, kuriuose yra net ir maža alkoholio koncentracija, vartojimas nereiškia, kad negalima vartoti nealkoholinių gėrimų (vandens), ir atvirkščiai, o vieno iš šių gėrimų vartojimas nebūtinai reiškia kito gėrimo vartojimą. Be to, alkoholiniai gėrimai, net ir turintys mažą alkoholio koncentraciją, paprastai skirti ragauti, bet ne malšinti troškuliui ir juo labiau apsaugoti žmonių sveikatai, o prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimi nealkoholiniai gėrimai paprastai ar net išimtinai – mineralinio ir gazuoto vandens atveju – skirti malšinti troškuliui ir apsaugoti žmonių sveikatai. Iš tiesų vartotojas vis dažniau vartoja vandenį ne tik dėl to, kad yra ištroškęs, bet ir vadovaudamasis šūkiu „sveikame kūne sveika siela“. Galiausiai, ieškovės nuomone, nagrinėjamos prekės nei vienos kitas papildė, nei tarpusavyje konkuruoja.

- 38 EUIPO pritaria ieškovės nuomonei ir mano, kad nagrinėjamos prekės yra nepanašios. Šiuo klausimu EUIPO pripažįsta, kad 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *ROSALIA DE CASTRO* (T-421/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:565) 31 ir 32 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad egzistuoja mažas alkoholinių gėrimų bei mineralinio ir į butelius išpilstyto vandens panašumo laipsnis. Vis dėlto 2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *Asolo / EUIPO – Red Bull (FLÜGEL)* (T-150/17, EU:T:2018:641) 77–85 punktuose Bendrasis Teismas, kaip teigiama, nukrypo nuo šio vertinimo. Be to, 2019 m. sausio 21 d. Sprendime *R 1720/2017 G EUIPO* didžioji apeliacinė taryba nusprendė, kad prie 32 klasės priskirtos prekės „mineralinis ir gazuotas vanduo; nealkoholiniai gėrimai; vaisių gėrimai ir vaisių sultys“ nėra panašios į „degtinę“, kuri priskirta prie 33 klasės.
- 39 Primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, siekiant įvertinti nagrinėjamų prekių ar paslaugų panašumą, reikia atsižvelgti į visus svarbius ryšį tarp šių prekių ar paslaugų apibūdinančius veiksnius. Šie veiksniai pirmiausia yra jų pobūdis, paskirtis, naudojimas, taip pat tai, ar jos tarpusavyje konkuruoja, ar vienos kitas papildo. Taip pat galima atsižvelgti į kitus veiksnius, pavyzdžiui, atitinkamų prekių platinimo būdus (žr. 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños)*, T-443/05, Rink., EU:T:2007:219, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 40 Pirma, kaip teigia ieškovė, reikia konstatuoti, kad dėl to, jog prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimų prekių „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“ sudėtyje nėra alkoholio, šių prekių pobūdis skiriasi nuo visų ankstesniu prekių ženklų žymimų prekių pobūdžio.
- 41 Jau yra nuspręsta, kad plačioji Sąjungos visuomenė alkoholio buvimą ar nebuvimą gėrime suvokia kaip reikšmingą skirtumą, kiek tai susiję su nagrinėjamų gėrimų pobūdžiu. Plačioji Sąjungos visuomenė yra pastabi ir atskiria gėrimus, kurių sudėtyje yra alkoholio, nuo nealkoholinių gėrimų, net kai renkasi gėrimą pagal pageidavimą tą akimirką (2019 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Super bock group / EUIPO – Agus (Crystal)*, T-648/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:857, 32 punktas).
- 42 Taip pat buvo nuspręsta, kad alkoholinius ir nealkoholinius gėrimus būtina atskirti, nes kai kurie vartotojai nenori ar net negali vartoti alkoholio (žr. 2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *Lidl Stiftung / VRDT – REWE-Zentral (LINDENHOF)*, T-296/02, EU:T:2005:49, 54 punktas; 2008 m. birželio 18 d. Sprendimo *MEZZOPANE*, T-175/06, EU:T:2008:212, 79-81 punktus ir 2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *FLÜGEL*, T-150/17, EU:T:2018:641, 82 punktas). Tiesa, šie vertinimai buvo atlikti dėl Vokietijos ir Austrijos vartotojų (2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *LINDENHOF*, T-296/02, EU:T:2005:49, 45 punktas; 2008 m. birželio 18 d. Sprendimo *MEZZOPANE*, T-175/06, EU:T:2008:212, 21 punktas ir 2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *FLÜGEL*, T-150/17, EU:T:2018:641, 69 punktas). Vis dėlto reikia konstatuoti, kad joks įrodymas neleidžia daryti išvados, jog šis vertinimas taip pat netaikomas vidutiniam ispaniškai kalbančiam vartotojui, kuris taip pat yra įpratęs ir atkreipia dėmesį į skirtumą tarp ankstesniu prekių ženklų žymimų alkoholinių gėrimų ir prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimų gėrimų „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“. Taigi, pirma, daugeliui – ispaniškai kalbančių ar apskritai Sąjungos – vartotojų alkoholio vartojimas, atsižvelgiant į suvartotą kiekį, gali sukelti girtumo būseną, kuri gali pasireikšti tam tikrų refleksų susilpnėjimu arba mažesniu budrumu. Dėl to gali sutrikti motoriniai įgūdžiai (pusiausvyros ir kalbos sutrikimai), taip pat sumažėti regėjimo laukas ir atsirasti sunkumų vertinant atstumus, o tai gali būti svarbu kasdieniame gyvenime, ypač kai vartotojai ketina užsiimti tam tikra veikla, reikalaujančia tam tikro dėmesio, pavyzdžiui, vairuoti transporto priemonę. Tačiau šis alkoholio

vartojimo poveikis nėra būdingas vartojant į butelius išpilstyta vandenį ar mineralinį vandenį. Kita vertus, nemažai daliai ispaniškai kalbančių – ar apskritai Europos Sąjungos – žmonių alkoholio vartojimas gali kelti rimtų sveikatos problemų.

- 43 Antra, kaip teisingai tvirtina ir ieškovė, nagrinėjamų prekių paskirtis ir naudojimas skiriasi. Visų pirma alkoholiniai gėrimai, įskaitant gėrimus, kuriuose yra maža alkoholio koncentracija, paprastai skirti mėgautis, o ne troškuliui numalšinti. Be to, tokių alkoholinių gėrimų, kaip žymimi ankstesniu prekių ženklu, vartojimas neatitinka gyvybiškai svarbių poreikių ir net gali pakenkti sveikatai. Taip pat, kaip teisingai pažymėjo ieškovė, ankstesniu prekių ženklu žymimi alkoholiniai gėrimai, net ir tie, kuriuose yra maža alkoholio koncentracija, paprastai yra ne tokie lengvi ir gerokai brangesni už gėrimus, vadinamus „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“. Galiausiai daugelis ankstesniu ženklu žymimų gėrimų geriami ne kasdien, o ypatingomis progomis.
- 44 Atvirkščiai, prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimi gėrimai, vadinami „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“, visų pirma skirti troškuliui malšinti (pirma, dėl putojančių vynų ir, antra, dėl mineralinio ir gazuoto vandens bei kitų nealkoholinių gėrimų žr. 2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *LINDENHOF*, T-296/02, EU:T:2005:49, 55 punktą). Tačiau vandens vartojimas atitinka gyvybiškai svarbų poreikį, o jo vartojimas keletą kartų per dieną yra pirmos būtinybės dalykas (žr. taip pat ginčijamo sprendimo 27 punktą). Mineralinis vanduo yra tik vandens kategorijos pakategorė. Tai yra kasdienio vartojimo prekės.
- 45 Trečia, nagrinėjamos prekės nėra vienos kitas papildančios.
- 46 Šiuo klausimu reikia priminti, kad papildančios prekės ar paslaugos yra tokios, tarp kurių egzistuoja glaudus ryšys ta prasme, kad viena iš jų yra būtina ar svarbi kitai naudoti, todėl vartotojai gali manyti, kad atsakomybė už šių prekių gamybą ar paslaugų teikimą tenka tai pačiai įmonei (2005 m. kovo 1 d. Sprendimo *Sergio Rossi / VRDT – Sissi Rossi (SISSI ROSSI)*, T-169/03, EU:T:2005:72, 60 punktas ir 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *PiraÑAM diseño original Juan Bolaños*, T-443/05, EU:T:2007:219, 48 punktas; tai pat žr. 2009 m. sausio 22 d. Sprendimo *easyHotel*, T-316/07, EU:T:2009:14, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 47 Nagrinėjamos prekės nėra taip glaudžiai susijusios, kad vienos iš jų pirkimas yra būtinas ar svarbus norint naudoti kitą. Negalima teigti, kad tokios vienos iš prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prie 32 klasės priskirtų prekių, vadinamų „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“, pirkėjas privalės pirkti ankstesniu prekių ženklu žymimą prie 33 klasės priskirtą prekę, ir atvirkščiai (pirma, dėl vynų ir, antra, dėl mineralinio bei gazuoto vandens ir kitų nealkoholinių gėrimų žr. 2008 m. birželio 18 d. Sprendimo *MEZZOPANE*, T-175/06, EU:T:2008:212, 84 punktą).
- 48 Žinoma, iš ginčijamo sprendimo 28 punkto matyti, kad „didesnės alkoholio koncentracijos gėrimai“ gali būti „derinami su vandeniu <...> numalšinti troškulį arba dėl hidratacijos“. Vis dėlto, Apeliacinės tarybos nuomone, „tai, kad vanduo yra tiesiogiai iš gamtos gaunamas produktas, o siekiant pagaminti alkoholinius gėrimus šie yra perdirbami, taip pat nereiškia, kad visuomenė negali manyti, jog šių prekių komercinė kilmė yra ta pati arba kad tarp jų yra ekonominis ryšys“. Taip argumentuojant ir atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo 19 punkte nurodytas aplinkybes, t. y. į tai, kad Apeliacinė taryba ketino taikyti, be kita ko, jurisprudencijoje apibrėžtą „papildomumo“ kriterijų, reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 28 punkte ji siekė įrodyti, jog dėl galimybės sumaišyti alkoholinius gėrimus, išskyrus ankstesniu prekių ženklu

žymimą alų ir prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimą mineralinį vandenį, tarp šių prekių egzistuoja papildomas ryšys, todėl jos turi „mažą panašumo laipsnį“ (žr. ginčijamo sprendimo 29 punktą).

- 49 Vis dėlto šiuo atveju su tokiu argumentu negalima sutikti.
- 50 Pirma, papildomumo sąvoką, susijusią tik su galimybe maišyti alkoholinius gėrimus su mineraliniu vandeniu, sunku suderinti su tokia papildomumo sąvoka, kuri išplaukia iš šio sprendimo 46 punkte nurodytos jurisprudencijos.
- 51 Papildomumo sąvoka apima ne paprastą galimybę maišyti prekes, bet yra susijusi ir su šio sprendimo 46 punkte apibrėžto „glaudaus ryšio“ buvimu. Šis glaudus ryšys turi būti suprantamas taip, kad viena iš prekių yra būtina ar svarbi naudoti kitai prekei (2005 m. kovo 1 d. Sprendimo *SISSI ROSSI*, T-169/03, EU:T:2005:72, 60 punktas).
- 52 Vis dėlto negalima manyti, kad prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimų prie 32 klasės priskirtų prekių įsigijimas ar vartojimas yra būtinas norint įsigyti ar vartoti ankstesniu prekių ženklų žymimus prie 33 klasės priskirtus alkoholinius gėrimus, ir atvirkščiai. Taip pat negalima konstatuoti, kad minėtų prie 32 klasės priskirtų prekių vartojimas yra svarbus norint vartoti ankstesniu prekių ženklų žymimus prie 33 klasės priskirtus alkoholinius gėrimus.
- 53 Antra, bet kuriuo atveju neginčijama, kad prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimos prie 32 klasės priskirtos tokios prekės, kaip „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“, dažnai gali būti maišomos su daugybe ankstesniu prekių ženklų žymimų prie 33 klasės priskirtų gėrimų. Iš tiesų daugybė alkoholinių ir nealkoholinių gėrimų paprastai gali būti maišomi, vartojami ar net parduodami kartu tose pačiose įstaigose arba kaip iš anksto sumaišyti alkoholiniai gėrimai.
- 54 Vis dėlto tokia galimybė nepanaikina dėl alkoholio buvimo ar nebuvimo atsirandančio skirtumo tarp nagrinėjamų prekių. Be to, jei šios prekės vien dėl to, kad gali būti maišomos ir vartojamos mišiniuose, turėtų būti laikomos panašiomis, nors jos neskirtos vartoti tokiomis pačiomis aplinkybėmis, esant tam pačiam nusiteikimui ar prireikus – tų pačių kategorijų vartotojams, labai daug prekių galėtų būti laikomos vienos ir ypatingos kategorijos „gėrimais“ tam, kad būtų taikoma Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalis (šiuo klausimu žr. 2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *LINDENHOF*, T-296/02, EU:T:2005:49, 57 punktą ir 2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *FLÜGEL*, T-150/17, EU:T:2018:641, 80 punktą).
- 55 Galiausiai, kadangi ginčijamo sprendimo 23 punkte Apeliacinė taryba priminė apie gėrimą pastį, tačiau nepadarė jokių konkrečių išvadų šiuo klausimu, reikia nurodyti šias aplinkybes. Tiesa, kad pastis geriamas tik būtinai sumaišytas su vandeniu. Vis dėlto šis gėrimas paprastai maišomas ne su mineraliniu (gazuotu) vandeniu, o su vandentiekio vandeniu. Ieškovė nurodė, kad pageidauja registruoti prašomą įregistruoti prekių ženklą vandentiekio vandeniu. Be to, taip yra rakijos ir absento atveju, nes šie gėrimai iš esmės geriama sumaišyti su vandentiekio vandeniu. Taigi negalima teigti, kad pastis ir prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimi vandenys papildo vienas kitą.

- 56 Ketvirta, kalbant apie nagrinėjamų prekių konkuravimą, reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją tam, kad prekes būtų galima laikyti konkuruojančiomis, reikia, kad tarp jų būtų tarpusavio pakeičiamumo ryšys (žr. 2017 m. vasario 17 d. Sprendimo *Hernández Zamora / EUIPO – Rosen Tantau (Paloma)*, T-369/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:106, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 57 Pirma, dėl skirtumo, atsirandančio dėl alkoholio, kurio daugelis vartotojų vengia dėl sveikatos priežasčių ir kuris taip pat lemia skonio skirtumą, buvimo ar nebuvimo negalima daryti išvados, kad vidutinis ispaniškai kalbantis vartotojas laikys nagrinėjamas prekes vienas kitą pakeičiančias. Iš tiesų dėl alkoholio buvimo ar nebuvimo atsiradusio skirtumo, taip pat skonio skirtumo vidutinis ispaniškai kalbantis vartotojas, norintis įsigyti mineralinio vandens, apskritai nelygins šios prekės su nagrinėjamais prie 32 klasės priskirtais gėrimais. Jis apsirūpins arba mineraliniu vandeniu, arba vienu iš šių alkoholinių gėrimų (pagal analogiją žr. 2008 m. birželio 18 d. Sprendimo *MEZZOPANE*, T-175/06, EU:T:2008:212, 85 punktą).
- 58 Pastarąjį vertinimą pagrindžia 2005 m. vasario 15 d. Sprendime *LINDENHOF* (T-296/02, EU:T:2005:49) suformuota jurisprudencija; tame sprendime buvo nuspręsta, kad putojantys vynai negali būti laikomi konkuruojančiais su nealkoholiniais gėrimais, nes jie yra tik netipiškas prie 32 klasės priskirtų gėrimų, vadinamų „alus, gėrimų mišiniai, kurių sudėtyje yra alaus, mineralinis ir gazuotas vanduo bei kiti nealkoholiniai gėrimai; vaisių gėrimai ir vaisių sultys, daržovių sultys; sirupai ir kiti preparatai gėrimams gaminti; išrūgų gėrimai <...>“, pakaitalas (2005 m. vasario 15 d. Sprendimas *LINDENHOF*, T-296/02, EU:T:2005:49, 2 ir 56 punktai).
- 59 Galiausiai toje pačioje jurisprudencijoje taip pat nurodyta, kad vidutinis Vokietijos vartotojas, laikydamas tai normaliu dalyku, tikėtis, jog putojantys vynai ir gėrimai, vadinami „mineralinis ir gazuotas vanduo, kiti nealkoholiniai gėrimai; vaisių gėrimai ir vaisių sultys“ yra gaminami skirtingų įmonių (2005 m. vasario 15 d. Sprendimas *LINDENHOF*, T-296/02, EU:T:2005:49, 51 punktą). Bendrasis Teismas pridūrė, kad ypač putojantys vynai ir minėti gėrimai negali būti laikomi priklausančiais tai pačiai gėrimų kategorijai, t. y. kaip bendro gėrimų asortimento elementai, galintys turėti bendrą komercinę kilmę (2005 m. vasario 15 d. Sprendimas *LINDENHOF*, T-296/02, EU:T:2005:49, 51 punktą).
- 60 Pastarąjį vertinimą galima taikyti ir šios bylos aplinkybėmis. Vidutinis ispaniškai kalbantis vartotojas – ir, be kita ko, bet kuris vidutinis Sąjungos vartotojas – susidūręs su mineraliniu – gazuotu arba negazuotu – vandeniu ir ankstesniu prekių ženklu žymimais alkoholiniais gėrimais nesitikės, kad šių gėrimų komercinė kilmė yra ta pati.
- 61 Antra, reikia konstatuoti, kad kaina gali turėti lemiamą įtaką prekių pakeičiamumo klausimui.
- 62 Jau yra nuspręsta, kad, turint omenyje didelius vynų kokybės, taigi kainų skirtumus, esminis konkurencinis santykis tarp populiaraus ir plačiai vartojamo alaus ir vyno turi būti nustatytas tik atsižvelgiant į geriausiai plačiajai visuomenei prieinamus vynus, kurie paprastai yra silpniausi ir pigiausi (žr. minėto 1983 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė*, 170/78, EU:C:1983:202, 8 punktą; 1987 m. liepos 9 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, 356/85, EU:C:1987:353, 10 punktą ir 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Socridis*, C-166/98, EU:C:1999:316, 18 punktą).
- 63 Tai taikytina ir nagrinėjamoms prekėms. Prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimi prie 32 klasės priskirti gėrimai, vadinami „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“, paprastai yra daug pigesni už ankstesniu prekių ženklu žymimas

prie 33 klasės priskirtas prekes, vadinamas „alkoholiniai gėrimai, išskyrus alų; vynai; putojantys vynai; likeriai; spiritiniai gėrimai; spiritai“. Jei būtų taikomi šio sprendimo 62 punkte išdėstyti Teisingumo Teismo argumentai, darytina išvada, kad kainos požiūriu nagrinėjamos prekės nėra vienos kitas pakeičiančios.

- 64 Darytina išvada, kad nagrinėjamos prekės nėra konkuruojančios tarpusavyje.
- 65 Penkta, dėl nagrinėjamų prekių platinimo būdų reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 24 punkte Apeliacinės tarybos nurodyta aplinkybė, jog šios prekės gali būti parduodamos „tose pačiose įstaigose“, neleidžia pagrįsti jos išvados, kad minėtos prekės yra šiek tiek panašios.
- 66 Bendrasis Teismas jau turėjo priimti sprendimą dėl 32 ir 33 klasių prekių platinimo kanalų kaip veiksnio, į kurį reikia atsižvelgti vertinant šių prekių panašumo laipsnį.
- 67 Taigi buvo konstatuota, kad prie 32 ir 33 klasių priskirtos prekės paprastai yra bendro platinimo – nuo didelės parduotuvės maisto produktų skyriaus iki barų ir kavinių – prekės (2005 m. kovo 9 d. Sprendimo *Hai*, T-33/03, EU:T:2005:89, 44 punktas). Remdamasis šia išvada Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad prie 33 klasės priskirtos prekės šiuo požiūriu yra taip susijusios su 32 klasės prekėmis, kad jas reikia laikyti „panašiomis“ (2005 m. kovo 9 d. Sprendimo *Hai*, T-33/03, EU:T:2005:89, 46 punktas).
- 68 Be to, 2008 m. birželio 18 d. Sprendimo *MEZZOPANE* (T-175/06, EU:T:2008:212) 82 punkte Bendrasis Teismas iš esmės pažymėjo, kad vynai kaip „alkoholiniai gėrimai“ tiek parduotuvėse, tiek gėrimų meniu buvo aiškiai atskirti nuo „nealkoholinių gėrimų“ ir kad vidutinis vartotojas yra įpratęs atskirti alkoholinius ir nealkoholinius gėrimus. Taigi Bendrasis Teismas nusprendė, kad vinas ir nealkoholiniai gėrimai turi būti laikomi „nepanašiais“.
- 69 Galiausiai savo 2011 m. spalio 5 d. Sprendime *ROSALIA DE CASTRO* (T-421/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:565) Bendrasis Teismas, primindamas šio sprendimo 67 punkte minėtoje jurisprudencijoje padarytą išvadą, kad nealkoholiniai gėrimai dažnai parduodami ir vartojami kartu su alkoholiniais gėrimais ir yra bendro platinimo – nuo didelės parduotuvės maisto produktų skyriaus iki barų ir kavinių – prekės, vis dėlto pažymėjo, kad minėti gėrimai taip pat pasižymi skirtingomis savybėmis. Bendrasis Teismas taip pat nurodė, kad nors alkoholiniai gėrimai paprastai vartojami esant ypatingomis aplinkybėmis ir švenčių proga, vanduo ir nealkoholiniai gėrimai vartojami kiekvieną dieną. Be to, jis pabrėžė, kad vandens vartojimas yra gyvybiškai svarbus poreikis ir kad pakankamai informuotu, protingai pastabiu ir nuovokiu laikomam vidutiniam vartotojui toks alkoholinių ir nealkoholinių gėrimų atskyrimas yra svarbus ir netgi būtinas, nes kai kurie vartotojai nenori ar netgi negali vartoti alkoholio. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes Bendrasis Teismas nusprendė, kad šių dviejų rūšių prekių panašumas gali būti laikomas „mažu“ (2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *ROSALIA DE CASTRO*, T-421/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:565, 31 ir 32 punktai).
- 70 Atsižvelgiant į įvairius atsakymus, pateiktus taikant Bendrojo Teismo jurisprudencijoje nustatytą kriterijų, susijusį su platinimo kanalais, šiame sprendime reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei matyti iš 2005 m. kovo 9 d. Sprendimo *Hai* (T-33/03, EU:T:2005:89) 44 punkto ir 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *ROSALIA DE CASTRO* (T-421/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:565) 32 punkto, vien to, kad prie 32 ir 33 klasių priskirtos prekės paprastai yra bendro platinimo – nuo didelės parduotuvės maisto produktų skyriaus iki barų ir kavinių – prekės, savaime nepakanka, kad būtų galima manyti, jog prie 32 ir 33 klasių priskirtos prekės „turi“ būti laikomos šiek tiek panašiomis arba panašiomis.

- 71 Iš tiesų ir kaip matyti iš jurisprudencijos, suformuotos dėl su platinimo kanalais susijusio kriterijaus, gerokai iki 2005 m. kovo 9 d. Sprendimo *Hai* (T-33/03, EU:T:2005:89) ir 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *ROSALIA DE CASTRO* (T-421/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:565) paskelbimo tai, kad prekės gali būti parduodamos tose pačiose prekybos vietose, pavyzdžiui, didelėse parduotuvėse ar prekybos centruose, neturi ypatingos reikšmės, nes šiose prekybos vietose galima rasti labai skirtingo pobūdžio prekių ir vartotojai automatiškai nemanys, kad jos yra tos pačios kilmės (2004 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Pucci (EMILIO PUCCI)*, T-8/03, EU:T:2004:358, 43 punktas).
- 72 Kadangi ši jurisprudencija buvo patvirtinta (2010 m. kovo 24 d. Sprendimo *2nine / VRDT – Pacific Sunwear of California (nollie)*, T-364/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2010:115, 40 punktas ir 2015 m. liepos 2 d. Sprendimo *BH Stores / VRDT – Alex Toys (ALEX)*, T-657/13, EU:T:2015:449, 83 punktas), ją galima laikyti suformuota.
- 73 Jurisprudencijoje taip pat patikslinta, kad tik prekių buvimas tame pačiame šių parduotuvių skyriuose gali rodyti jų panašumą (2017 m. vasario 17 d. Sprendimo *Paloma*, T-369/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:106, 28 punktas).
- 74 Galiausiai reikia priminti, kad, pirma, putojantys vynai ir, antra, gėrimai, vadinami „mineralinis ir gazuotas vanduo, kiti nealkoholiniai gėrimai; vaisių gėrimai ir vaisių sultys“, parduodami greta tiek parduotuvėse, tiek gėrimų meniu (šiuo klausimu žr. 2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *LINDENHOF*, T-296/02, EU:T:2005:49, 50 punktą). Tai taikoma ne tik toje byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, nagrinėjamiems putojantiems vynams, bet ir visiems alkoholiniams gėrimams, kurie žymimi šioje byloje nagrinėjamu ankstesniu prekių ženklu.
- 75 Tiesa, išskyrus retas išimtis, prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimi prie 32 klasės priskirti gėrimai „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“ ir ankstesniu prekių ženklu žymimos prie 33 klasės priskirtos prekės „alkoholiniai gėrimai, išskyrus alų; vynai; putojantys vynai; likeriai; spiritiniai gėrimai; spiritai“ parduodami gretimuose, bet ne tuose pačiuose prekybos centrų skyriuose.
- 76 Galiausiai tiek, kiek Bendrasis Teismas rėmėsi barais ir kavinėmis (2005 m. kovo 9 d. Sprendimo *Hai*, T-33/03, EU:T:2005:89, 44 punktas ir 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *ROSAL DEIA CASTRO*, T-421/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:565, 31 punktas), tiesa, kad šios įstaigos paprastai siūlo visas nagrinėjamas prekes ir dažnai prie to paties prekystalio. Vis dėlto ispaniškai kalbantis vartotojas vis tiek pastebės tarp šių prekių kategorijų esančius skirtumus, visų pirma alkoholio buvimą ar nebuvimą, todėl vien tai, kad jos siūlomos prie to paties prekystalio, nėra svarbiau už šių prekių skirtumus.
- 77 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad, priešingai, nei ginčijamo sprendimo 29 punkte teigia Apeliacinė taryba, prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimi prie 32 klasės priskirti gėrimai „vanduo, išpilstytas į butelius; nemedicininis mineralinis vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]“ nėra šiek tiek panašūs į ankstesniu prekių ženklu žymimas prie 33 klasės priskirtas prekes „alkoholiniai gėrimai, išskyrus alų; vynai; putojantys vynai; likeriai; spiritiniai gėrimai; spiritai“.

- 78 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio sprendimo 24 punkte, t. y. į taisyklę, kad iš esmės prekių ar paslaugų, kurios žymimos prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, tapatumo ar panašumo įrodymas yra būtina sąlyga, kad egzistuotų suklaudinimo galimybė, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, vertinimo klaida priimant ginčijamą sprendimą reiškia, kad ieškovės ieškinio pagrindas turi būti pripažintas pagrįstu.
- 79 Taigi ieškovės ieškinio pagrindą reikia pripažinti pagrįstu, todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, nesant reikalo nagrinėti, ar žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra panašūs, ar ne.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 80 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi EUIPO pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės ir EUIPO reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2020 m. sausio 20 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 2524/2018-4).**
- 2. Priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.**

Tomljenović

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Paskelbta 2021 m. rugsėjo 22 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai